

ké I_A), tj. investic, jež jsou zcela nezávislé na výši důchodu a úrokové míry, tj. firmy tyto výdaje realizují bez ohledu na to, v jaké fázi hospodářského cyklu se daná ekonomika nachází, a jednak na investicích vyvolaných, přičemž my budeme předpokládat, že výše investic je závislá pouze na výši úrokové míry. Investiční funkce pak nabývá následující podoby:

$$I = I_A - b \cdot i \quad (23.5)$$

kde: b – koeficient citlivosti investic na změnu úrokové míry, vyjadřující změnu investic vyvolanou změnou úrokové míry o jednu jednotku

Grafickým znázorněním investiční funkce je negativně skloněná přímka vycházející z osy y , resp. z maximální úrokové míry, tj. míry, při níž jsou celkové investice nulové, a končící na ose x , a to v bodě odpovídající výši autonomních investic.

Známe-li základní vztahy ovlivňující rovnováhu na trhu statků a služeb, v našem případě se jedná o rovnice [23.3d, 23.4 a 23.5], pak můžeme přistoupit ke konstrukci křivky IS, přičemž k tomuto účelu využijeme tzv. *Hicksův kříž*, který rozděluje rovinu do čtyř samostatných kvadrantů. V prvním, řekněme α -kvadrantu, jsou zachyceny veličiny, jež podle Hicksova názoru působí na výši úspor, investičních a spotřebních výdajů, tj. důchod domácností a úroková míra. V tomto kvadrantu bude zachycena rovnováha na trhu statků a služeb, tj. zkonstruujeme zde křivku IS.

Druhý, β -kvadrant zachycuje vývoj investic, přičemž, jak jsme již uvedli výše, platí, že mezi výší investiční výdajů a úrokovou mírou existuje negativní vztah, tj. růst úrokové míry povede k poklesu investic realizovaných v dané ekonomice.

Křivka pod úhlem 45° , zachycená v γ -kvadrantu, vyjadřuje rovnost úspor a investic, pohybujeme-li se tedy na této křivce, pak se veškeré investiční zdroje, jejichž výše je určena objemem úspor, přemění v investiční výdaje.

Poslední, δ -kvadrant zachycuje vývoj úspor, které, jak již bylo uvedeno výše, jsou závislé na velikosti důchodu, jež získávají domácnosti za pronájem výrobních faktorů. Mezi těmito dvěma veličinami existuje pozitivní vztah, z čehož tedy jednoznačně vyplývá, že vzroste-li důchod domácností, vzrostou také úspory těchto ekonomických subjektů, čímž se zvýší investiční zdroje, které mají firmy v dané ekonomice k dispozici.

Při vlastní konstrukci křivky IS budeme vycházet z následujícího příkladu:

Příklad č. 23-1

Předpokládejme, že domácnosti získávají v dané ekonomice důchod ve výši 1 966,67 jednotek, přičemž jejich sklon k úsporám nabývá hodnoty 0,2, tj. 20 % veškerého důchodu domácnosti uspoří a zbývajících 80 % vynaloží na spotřebu. Dále předpokládejme, že výše autonomních investic dosahuje úrovně 590 jednotek, přičemž jednocentní pokles úrokové míry zvýší objem realizovaných investic o 15 jednotek, z čehož jednoznačně vyplývá, že koeficient b bude nabývat hodnoty 15. Maximální úroková míra, tj. úroková míra, při níž již v dané ekonomice nejsou realizovány investice, tak dosahuje výše 39,33 procentních bodů.

Vydeme-li z údajů zachycených v příkladu č. 23-1, pak můžeme konstatovat, že v okamžiku, kdy domácnosti získají důchod ve výši 1 966,67 j., vynaloží tyto na spotřebu 1 573,34 jednotek a zbývajících část, tj. 393,33 j., uspoří. Jak je ze schématu č. 23-1 zřejmé, ta část důchodu, která není využita k nákupu statků a služeb, je domácnostmi uložena na trhu peněz, kde se tyto finanční prostředky přemění v investiční zdroje. Firmy tak mohou v dané ekono-